

DVA HERCI UTÁHNOU BEZ PROBLÉMŮ OSMDESÁTIMINUTOVOU HRU

Neznámý Jackson Pollock, nebo snad ne?

PARDUBICE – Někdo by mohl říci: Vždyť je to snadné, sežeňte kvalitní text a výborné herce, dobré divadlo už pak vznikne samo a diváci se vám budou jen hrnout. Kéž by tomu tak bylo...

Jenže ono to chodí úplně jinak a práci za vás nikdo neudělá. Abyste uspěli, musíte se zabývat každíčkým detailem. Hra musí být kvalitně a poutavě přeložena včetně citlivého užití vhodných vulgarismů, herečtí představitelé dostatečně empatičtí, na scéně nesmí nic přebývat ani chybět, odpovídat musejí kostýmy a pomáhat by měla i vhodná hudba. Režisér pak všechno poctivě složí dohromady, mnohokrát vše na jevišti odzkouší a teprve pak se otevře hlediště. Napětí z inscenátorů i interpretů spadne až při prvním závěrečném potlesku. Ano, v tuhle chvíli vědí, že se podařilo něco výjimečného.

Kalifornská mlha amerického dramatika Stephena Sachse v překladu Pavla Dominika zahájila předminulý víkend novou sezonu Východočeského divadla. Dramaturgie sáhla po titulu, jenž má všechny předpoklady zaujmout. Režie na Malé scéně ve dvoře byla svěřena Michalu Przebindowi, muži s bohatými zkušenostmi inscenátora i herce, v Pardubicích navíc v minulosti úspěšně zavedenému a oblíbenému. Hereckých partů se ujali Martina Sikorová a Alexandr Postler, oba našli ke svým postavám nejlepší možný klíč a viditelně si osmdesátiminutový pobyt na scéně užívají, neboť mají co (a koho) hrát. Pardubické divadlo tak má k dispozici inscenaci, která by měla uspokojit diváky nejružnějšího zaměření. Myslím, že s něčím nespokojen bude



Martina Sikorová a Alexandr Postler excelující v nové inscenaci Východočeského divadla Kalifornská mlha. Foto: PETR ŠEDIVÝ

odcházet opravdu jen málokdo.

Nebudeme v žádném případě prozrazovat, jak vypjatá konverzace bývalé barmanky, žijící z ruky do úst v kalifornském kempu, a sebevědomým a upjatým znalcem výtvarného umění z New Yorku probíhá, kolikrát při ní dojde k nečekaným zákrutám a zvratům, a jak to všechno dopadne. Pozorně ji sledovat představuje diváčkou lahůdku, a proto by se neslušelo cokoli předem sdělovat. Klidně přijďte na představení nepřipraveni, nemusíte dokonce ani vědět, kdo byl Jackson Pollock, o jehož údajný neznámý obraz tady zprvu jde. Hra vás vtáhne sama a nedá vám vydechnout od prvního do posledního okamžiku. Herci jsou s ní sžiti tak dokonale, že nevadí ani případné zazvonění vašeho mobilu v hledišti. Tedy ne, že bychom vám doporučovali váš přístroj nevypnout, ale když

se jistě diváče při jednom z prvních uvedení její telefon rozezpíval, Martina Sikorová v roli Maude zareagovala tak pohotově, že si ostatní mohli snad i myslet, že to patří k textu...

Sachsova hra umně navazuje na nejlepší kusy klasického amerického dramatu. Atmosféra konfliktu je navozena okamžitě, charaktery postav se vyjevují každým proneseným slovem. Prostředí jako by bylo důvěrně známé, Marta Roszkopfová nepodcenila na scéně a kostýmech vůbec nic. Vše tu má své místo a význam, stejně tak přistoupil k hudební složce inscenace Michal Žáček. Když se zhruba po hodině sledování divák přistihne, jak moc ho to všechno baví, že Postler ani Sikorová nepoleví ani na sekundu, nezbyvá mu než konstatovat, že udělat takové divadlo znamená opravdový kumšt. (ro)